

Prispeval Aleksandra Kocmut
Torek, 20 Julij 2010 00:00

Ljubezenska zgodba dveh mladih fantov nas preseneti s svojo silovitostjo, pa tudi – v enaki meri – s svojo nenavadnostjo (neposrednostjo opisov) in hkrati podobnostjo te gejevske ljubezni z »običajno« ljubeznijo med moškim in žensko. In zakaj tudi ne. Ljubezen je ljubezen, ne glede na to, med pripadniki katerega spola se razvije.

Mladi, sedemnajstletni Elio, ki s starši domuje v vili v Italiji, doživlja svojo prvo resnično zaljubljenost, ko se tako rekoč na prvi pogled – še pred samim srečanjem, preko fotografije – zaljubi v 24-letnega profesorja Oliverja iz ZDA. Oliver kot akademik pride k Elievim staršem preživeti šest tednov, ki jih bo lahko porabil za svoje ustvarjanje in delo. Tako Elievi starši že desetletja pomagajo mladim intelektualcem, kajti bivanje teh je v tem lepem obmorskem kotičku zanje brezplačno, skupaj s kosilom in z vso ostalo pogostitvijo, ki se večinoma razvije v dolgoletna prijateljstva.

Elio, ki se ukvarja s transkripcijo glasbenih besedil velikih umetnikov, ogromno bere in je nadpovprečno razgledan ter miselno dozorel, na poligonu ljubezni pada, se plazi in se vsakič znova pobere z isto gorečo nespretnostjo, zanosom in obupom kot že nešteti pred njim. Čeprav pred Oliverjem prikriva svoje občutke in celo hlini brezbriznost – in izkaže se, da Oliver počne isto – v sebi ves čas preži na vsak njegov gib, besedo, na obnašanje, ton in podpomen glasu, o njem sanjari, hlepi po njegovem dotiku in spolnem stiku, vse njegovo bistvo se osredišči v Oliverju in njegovem obnašanju, ki ga s svojim značilnim odrezavim »Pozneje« dostikrat prizadene.

Roman spretno sklada prizore, tako da bralec hiti obračati strani, ki bodo razkrile, ali je Elio vendarle priznal Oliverju kaj čuti, in kako se je stvar izcimila naprej. Ob dogodkih, ki so dokaj dovršeno izpisani, čeprav občutno postranskega pomena, teče glavna nit kot burna reka, v kateri se kmalu oba mladeniča prebijata skozi valove in čez brzice. Občutek, da je njuna ljubezen »napačna«, izhaja bolj iz njiju samih, zlasti iz Oliverja, kot pa iz njunega okolja; proti koncu knjige se celo izkaže, da Eliev oče razume, kaj se je zgodilo, in to sprejema. Poleg te obremenjenosti za stihijo poskrbi tudi zavest, da je njuno razmerje obsojeno na skorajšnji konec, saj se bo Oliver kmalu vrnil v New York. Pa vendar ljubimca uspeta iz tega, kar jima je

Prispeval Aleksandra Kocmut
Torek, 20 Julij 2010 00:00

dano, potegniti najboljše, se predati ljubezni, strasti in avanturam ter prihraniti bolečino za kasneje – za potem, ko bosta že ločena.

Glavna lika sicer druží homo- ali vsaj biseksualna naravnost, vendar sta si v svojem bistvu zelo različna. Elio ima recimo hkrati tudi razmerje s prijateljico Marzio, tudi z njo se predaja spolnosti, ki ga vsaj začasno zadovolji – vendar hrepenenje po Oliverju vsakič znova spet privre na dan. Hkrati Elio ti dve ljubezni ali razmerji popolnoma razmeji in ne zaznava nobene krivde ali občutka varanja ne do Marzie ne do Oliverja. Tudi ob misli na Oliverja z žensko ni ljubosumen. Po drugi strani pa se Oliver bolj obremenjuje že s samim aktom spolnosti – v tem pogledu deluje zrelejše, v avanturo se poda predvsem na Elievo pobudo in po dolgem razmišljanju; tudi po prvem spolnem odnosu je Oliver tisti, ki zazna in se skuša pogovoriti o Elijevih negativnih občutkih – v isti sapi pa Oliver vendarle ne priznava svoje čustveno-spolne naravnosti v celoti, saj se namerava poročiti (z žensko, seveda) in nadaljnje življenje preživeti v laži pred samim seboj.

Čez dve desetletji je situacija skoraj identična vsem situacijam, ki se zgodijo, ko se poletna ljubimca po dolgem času spet srečata. Kanček nelagodja, razburkanje starih, sladkih, vendar »prepovedanih« spominov, soočenje z njimi (Elio) ali beg pred njimi (Oliver). Bralca obide misel, da sta glavna junaka Shakespearjevi misli »Življenje je oder« vdihnila še eno dimenzijo; na tem odru je Elio razoglav, medtem ko Oliver ves čas nosi masko.

Sam konec pušča odprto možnost, da bo Oliver vsaj Eliu priznal, da je vsa ta leta tajil svoja nagnjenja in tudi svoja čustva do Elia in do vsega, kar sta doživela v tistem čudovitem poletju. Eden od vrhuncev njunega takratnega odnosa, ki je temeljil bolj na čustveni kot na čutni ravni, je bil namreč ta, da sta ob najintimnejših trenutkih poklicala drug drugega s svojim imenom. Kajti Elio je bil Oliver in Oliver je bil Elio. Bo Oliver ob ponovnem, že drugem srečanju, tokrat na kraju, kjer se je vse skupaj začelo, sposoben to še enkrat storiti – in s tem klicem na nek način odrešiti sebe in svojega ljubimca?

Knjigo priporočam vsem, ki radi berejo ljubezenske zgodbe, saj je v svojem bistvu prav to: silna, strastna, erotična in romantična ljubezenska zgodba, v katero se zlahka potopite – seveda ob predpostavki, da niste obremenjeni s predsodki v zvezi z istospolno ljubeznijo.

Prispeval Aleksandra Kocmut
Torek, 20 Julij 2010 00:00

OCENA: 9/10

Knjiga je izšla pri založbi Modrijan, kupite jo lahko [tukaj](#) .